

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118358539
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:6118358539.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO:47 967 692, právne zastúpeného : Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti žalovanej : F. Z., E.. XX.XX.XXXX, J. I. Z. XXX/XX, J., o zaplatenie 526,26 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na Okresnom súde Banská Bystrica návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní začatom podľa zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „žaloba“) v ktorom žiadal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 526,26 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 526,26 eur od 6.8.2013 do zaplatenia, zmluvné úroky 23 % ročne zo sumy 526,26 eur od 6.8.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 22.11.2007 uzavrel pôvodný veriteľ- Poštová banka, a.s. so žalovanou zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXXX súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver na základe ktorej poskytol žalovanej úver. V žalobe tvrdil, že žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach, pričom svoj záväzok splatila len čiastočne tak ako je to uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“, preto pôvodný veriteľ využil právo v zmysle Obchodných podmienok pre úver požadovať predčasné splatenie úveru, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stal predčasne splatným, no žalovaná ani po zaslanej výzve dlžnú pohľadávku nezaplatila. V žalobe uviedol, že pohľadávka voči žalovanej so všetkými právami s ňou spojenými bola postúpená nasledovnými zmluvami : Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2010 uzavretou medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupníkom, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.2.2011 uzavretou medzi spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupcom a spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o. ako postupníkom, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 uzavretou medzi spoločnosťou PRO CIVITAS, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. ako postupníkom a zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 uzavretou medzi spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION a.s. ako postupníkom s tým, že aktuálnym veriteľom pohľadávky je žalobca. V žalobe žalobca poukázal na to, že pohľadávka voči žalovanej bola uplatňovaná na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe v celom rozsahu vyhovel rozhodcovským rozsudkom zo dňa 24.1.2014 právoplatným dňa 30.05.2014 a vykonateľným dňa

03.06.2014 s tým, že následne bola právoplatne zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaná svoj dlh nevyrovnala, preto žiada, aby ju k tomu zaviazal súd.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, Obchodné podmienky pre úver a Všeobecné obchodné podmienky, listinu „Aktuálny stav úveru“, Výzvu na úhradu dlžnej sumy s doručenkou, zoznam platieb žalovanej, Zmluvy o postúpení pohľadávok s prílohou, rozhodcovský rozsudok a výzvu podľa § 3 ods.6 písm. d) zákona o upomínacom konaní s elektronickým podacím hárkom.

4. Po výzve upomínacieho súdu uskutočnenej podľa § 8 ods.1 zákona o upomínacom konaní žalobca písomným podaním zo dňa 9.11.2018 oznámil, že súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor s právnymi predpismi netýka, t.j. trvá už len na zaplatení istiny vo výške 526,26 eur, úroku z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 526,26 eur od 6.8.2013 do zaplatenia. V zmysle § 8 ods.1 veta druhá zákona o upomínacom konaní tak platí, že vo zvyšnej časti vzal žalobca návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 15.11.2018 vo veci platobný rozkaz, ktorý sa žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk a nakoľko žalobca po výzve súdu navrhol v súlade s § 10 zákona o upomínacom konaní pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku, platobný rozkaz sa zrušil a Okresný súd Banská Bystrica dňa 6.3.2019 postúpil vec podľa § 10 ods.3 uvedeného zákona na prejednanie tunajšiemu súdu, kde konanie je vedené pod spisovou značkou 10Csp/61/2019.

5. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 16.4.2019 písomne nevyjadрила.

6. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné (keďže žalovaná sa k veci vôbec nevyjadрила), pričom prejednávaný spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 31.7.2019, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 8.7.2019 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

7. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a vyjadrenia žalobcu zo dňa 9.11.2018 a zo dňa 1.3.2019 a vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovanou namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sama žalovaná žiadne dôkazy nenavrhol.

8. Nakoľko žalobca v žalobe poukazoval na rozhodcovský rozsudok a následné exekučné konanie, súd sa oboznámil aj s obsahom exekučného spisu Okresného súdu Kežmarok sp.zn.XXEr/XX/XXXX, keďže to bolo potrebné pre posúdenie procesných podmienok (§ 185 ods.3 CSP), najmä z pohľadu či tu nie je prekážka veci rozhodnutej a tiež vzhľadom na § 295 CSP. Po vykonanom dokazovaní súd zistil tento skutkový stav:

9. Žalobca ako dôkaz na svoje tvrdenie o uzavretí zmluvy o úvere predložil súdu tlačivo označené ako „Zmluva o úvere“ (čl.37 spisu). V ňom sú v článku 1. ako zmluvné strany označení Poštová banka a.s., so sídlom Prievozská ul.2/B, 821 09 Bratislava, IČO:31 340 890 a ako klient- dlžník je tam označená žalovaná tak, že do predtlačení kolóniek sú rukou vpísané osobné údaje o žalovanej, o jej zamestnaní (uvedené je že je dôchodkyňa), o jej príjme, potom v časti 2. je uvedená „Žiadosť o poskytnutie úveru“. Tam je rovnako do predtlačení kolóniek ponúkajúcich viaceré alternatívy výšky požadovanej sumy úveru (od 10.000,-Sk do 100.000,-Sk) vpísané, že žiadaná maximálna výška úveru je 30.000,-Sk, žiadaná doba splácania úveru že je 60 mesiacov, žiadané že je čerpanie a splácanie úveru v hotovosti. Z tlačiva žiadosti vyplýva, že žalovaná nežiadala o poistenie schopnosti splácať úver. Na spodnej časti predloženého tlačiva je časť 3. označená ako „Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia“ a tam sú uvedené údaje o úvere, a to číslo zmluvy, výška úveru 30.000,-Sk, výška mesačnej splátky 846,-Sk, výška úrokovej sadzby 23 % ročne, dátum prvej platby do 22.12.2017, dátum každej ďalšej platby k 22. dňu v mesiaci, počet pravidelných mesačných splátok 60, RPMN banky 26,61 % a celková výška nákladov na poskytnutý úver 21.250,35 Sk. V mieste určenom na podpis je uvedené, že žalovaná tlačivo

podpísala v Toporci dňa 21.11.2007 a právny predchodca žalobcu že tlačivo podpísal dňa 22.11.2007. Žalobca predložil súdu spolu s touto zmluvou aj Obchodné podmienky pre úver a tiež Všeobecné obchodné podmienky.

10. Z listiny „Aktuálny stav úveru ku dňu 1.12.2010“ predloženej žalobcom súd zistil, že žalovaná dňa 28.11.2007 vyčerpala sumu 29.500,-Sk a 500,-Sk, spolu teda 30.000,-Sk. Ďalej sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovanou ako aj spôsob ich započítania z ktorých vyplýva, že žalovaná uhradila odo dňa 11.12.2007 do poslednej úhrady dňa 4.11.2010 v 25 splátkach po 846,-Sk, resp. 28,08 eur sumu spolu 702,-eur z čoho na úhradu istiny úveru bola započítaná suma 95,44 eur, zvyšok bol započítaný na úhradu úrokov a poplatkov.

11. Zo žalobcom predloženého listu- „Výzva na splatenie úveru s príslušenstvom“ zo dňa 20.2.2009 bolo zistené, že veriteľ Poštová banka, a.s. v ňom žalovanej oznámil, že úverová pohľadávka sa ku dňu 20.2.2009 stala predčasne splatnou, pričom ju súčasne vyzval na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 29.033,03 Sk v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Podľa doručky na rube čl. 35 spisu výzvy na úhradu dlžnej sumy žalovaná prevzala dňa 25.2.2009.

12. Z listiny označenej ako „Zoznam platieb“ predloženej žalobcom (čl.11 spisu) bolo zistené, že úhradami odo dňa 4.1.2011 do 5.8.2013 žalovaná zaplatila sumu 1.276,16 eur.

13. Rovnaký zoznam platieb žalovanej nachádza sa v exekučnom spise tunajšieho súdu sp.zn.XXEr/XX/XXXX pod ktorou sa viedlo konanie o vymoženie sumy 626,29 eur s prísl. na základe návrhu oprávneného PRO CIVITAS, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO:45 869 464 proti žalovanej ako povinnej a exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s. Bratislava sp.zn.PV-B/0112/0198 zo dňa 24.1.2014 právoplatného dňa 30.5.2014.

14. Nakoľko z obsahu a odôvodnenia predmetného rozhodcovského rozsudku vyplýva, že ten zaväzoval žalovanú k plneniu nárokov z tej istej zmluvy o úvere, z ktorej sú uplatnené nároky aj v tomto spore, súd musel vzhľadom na § 161 CSP predovšetkým skúmať, či sú vôbec splnené procesné podmienky za ktorých môže konať a rozhodnúť o žalobe žalobcu proti žalovanej a dospel k záveru, že tie splnené sú.

15. V danom prípade totiž rozhodcovská doložka na ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc bola v exekučnom konaní tunajšieho súdu sp.zn.XXEr/XX/XXXX vyhodnotená ako absolútne neplatná, čo sa premietlo do právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a následne do zastavenia exekučného konania, preto tu nebola vôbec daná právomoc rozhodcovského súdu na konanie, rozhodcovský rozsudok týmto súdom vydaný je nulitný akt, paakt, ktorý nespôsobuje žiadne právne následky a teda ani nezakladá prekážku veci rozhodnutej.

16. Vzhľadom na uvedené súd mal za to, že prekážka veci rozhodnutej ani iný nedostatok procesných podmienok daný nie je a preto o žalobe žalobcu konal, preskúmal jej vecnú opodstatnenosť a dôvodnosť a meritórne o nej rozhodol, a to tak, že ju zamietol v celom rozsahu z nasledujúcich dôvodov.

17. Žalobou uplatnený nárok žalobca v žalobe právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrátenie úveru. Keďže pôvodný veriteľ bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom zo zmluvy je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver (žalovaná v žiadosti o úver bola označená ako fyzická osoba - nepodnikateľ, dôchodca), a aj v listine „Aktuálny stav úveru ku dňu 1.12.2010“ je ako druh úveru uvedené „spotrebný“, súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase keď malo dôjsť k uzavretiu zmluvy, nakoľko podľa § 25 ods. 1 prechodných ustanovení aktuálneho zákona o spotrebiteľských úveroch (č. 129/2010 Z.z.) právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11.6.2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Vychádzal aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

18. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu 22.11.2007, čo je deň v tlačive zmluvy o úvere uvedený ako deň jej akceptácie veriteľom

tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

19. Podľa § 2 písm.a) a b) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 4 ods.1 a 2 uvedeného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701>> obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

21. Podľa § 4 ods. 4 a 5 tohto zákona pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

(5) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

22. Podľa § 3 ods.3 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení k 22.11.2007 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>9>> <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20070701>> alebo Obchodného zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/>>>, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>>.

23. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka v znení k 22.11.2007 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

24. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Predmetom konania je nárok žalobcu, ktorý odvodzuje z formulárovej zmluvy o úvere. Ako vyplýva zo zmluvy, z označenia žalovanej v nej, ako aj z jej koncepcie i použitej terminológie typickej pre spotrebiteľské úvery, jednalo sa o dojednávanie spotrebiteľského úveru podľa v tom čase účinného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Nič iné strany ani netvrdili. Predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu žalovanej na základe jej žiadosti zo dňa 21.11.2007. Právny predchodca žalobcu mal poskytnúť žalovanej finančné prostriedky, ktoré sa táto zaviazala splácať v dohodnutých mesačných splátkach.

26. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predložených listín mal súd za nesporné a preukázané, že predmetné strany chceli uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže predmetom zmluvy malo byť dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov pôvodným žalobcom žalovanej vo forme úveru s poukazom na § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Po preskúmaní obsahu formulára „zmluvy“ súd má za to, že k platnému dojednaniu žalobcom tvrdeného úveru, ktorý by zakladal právo veriteľa na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov spolu s úrokmi a poplatkami nedošlo. Žalovanej v danom prípade vznikla povinnosť vrátiť veriteľovi len to čo od neho dostala. A nakoľko z listiny „aktuálny stav úveru“ a zo „zoznamu platieb“ vyplýva, že jej poskytnutú sumu 30.000,-Sk (995,82 eur) už žalovaná dávno vrátila, jej dlh zanikol splnením a táto už nič dlží.

28. Zo žalobcom predloženého vyhotovenia zmluvy o úvere je zrejmé a je to vyjadrené už aj v samotnom označení jej jednotlivých častí (časť 1. Zmluvné strany, časť 2.-žiadosť o poskytnutie úveru, časť 3 zmluva o úvere a záverečné ustanovenia), že v danom prípade k uzavretiu úverovej zmluvy nemalo dôjsť stretnutím obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v tom istom mieste a čase, ale najskôr žalovaná v J. dňa 21.11.2007 požiadala o úver vyplnením predmetného tlačiva prostredníctvom kolóniek v jeho časti 1 a 2 a následne dňa 22.11.2007 malo dôjsť k schváleniu úveru bankou s vyplnením údajov o schválenom úvere v bode 3 tlačiva. Najskôr teda bola vypísaná žalovanou žiadosť o poskytnutie úveru tak, že táto obsahovala z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpokladaných zákonom číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch len výšku úveru (žiadajú žalovanou vo výške maximálne 30.000,-Sk) a potom tam je uvedená už len žiadaná doba splácania úveru min. 60 mesiacov, spôsob čerpania a spôsob splácania úveru.

29. Podľa článku 1 bod 1.2 Obchodných podmienok pre úver predložených žalobcom klient podá návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere tak, že na predtlačenom formulári banky vyplní prvú a druhú časť formulára, uvedie svoje osobné údaje, ako aj maximálnu požadovanú výšku úveru a formulár vlastnoručne podpíše pred zamestnancom obchodného miesta banky. Súčasťou návrhu klienta sú všetky podmienky v zmysle OP a oboznámenia spotrebiteľa s niektorými zmluvnými podmienkami Dostupnej pôžičky...Banka má právo návrh akceptovať alebo odmietnuť. Ak banka po vyhodnotení bonity klienta upraví požadovanú výšku úveru, alebo dĺžku doby splácania úveru tak, že to neodporuje návrhu klienta, považuje sa to za akceptáciu návrhu. Banka svoje rozhodnutie o prijatí alebo úprave výšky úveru, výšky úrokovej sadzby, predĺžení doby splácania úveru, alebo o neprijatí návrhu klientovi oznámi...Oznámenie banky vykoná najmä telefonicky na telefónne číslo uvedené v návrhu, ak klient nie je zastihnutý, písomné oznámenie mu bude doručené v zmysle čl. 7 OP. Ak klient neodmietne (telefonicky alebo písomne do 5 pracovných dní) upravenú výšku úveru ani upravenú dobu jeho splácania alebo ak banka schváli požadovanú výšku úveru a dobu jeho splácania, odošle jeden originál zmluvy klientovi.

30. Podľa článku 1 bod 1.3 Obchodných podmienok pre úver zmluva je uzatvorená a nadobúda platnosť doručením jej akceptácie zo strany banky klientovi a účinnosť čerpaním úveru podľa čl.2 OP.

31. Vychádzajúc zo žalobcom predložených listinných dôkazov súd nemal za preukázané, žeby medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere s náležitosťami podľa zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zakladajúca nárok veriteľa na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov spolu s úrokmi a poplatkami. V prospech žalovanej ale preukázateľne bola poskytnutá suma 30.000,-Sk, túto preto bola povinná vrátiť, avšak bez úrokov a poplatkov.

32. Zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods.1 zákona č.258/2001 Z.z. musí byť uzavretá v zákonom predpísanej písomnej forme, inak je neplatná, čo v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka znamená povinnosť dlžníka vrátiť v takom prípade len to, čo podľa nej dostal, teda istinu úveru titulom

vydania bezdôvodného obohatenia. V danom prípade posudzovaná zmluva podľa názoru súdu nebola uzavretá v zákonom predpísanej písomnej forme, lebo prejavy vôle strán síce sú zachytené na listine, ale nie sú obsahovo zhodné, nie sú písomným návrhom a bezpodmienečnou, obsahovo zhodnou písomnou akceptáciou návrhu, teda nemožno vôbec hovoriť o platnom písomnom uzavretí zmluvy, čo je prvý dôvod, prečo nevznikol veriteľovi nároky na úroky a poplatky za úver, ale len na vrátenie jeho istiny.

33. Žalovaná žiadala dňa 21.11.2007 o úver vo výške „maximálne“ 30.000,-Sk s dobou splácania minimálne 60 mesiacov. Následne po posúdení bonity žalovanej banka dňa 22.11.2007 podpísala doplnený návrh zmluvy o konkrétne údaje, za ktorých mal byť úver žalovanej poskytnutý (výška úveru, výška mesačnej splátky, výška úroku, RPMN a pod.). Návrh zmluvy o úvere podpísaný žalovanou však takéto konkrétne údaje vôbec neobsahoval, ale obsahoval iba dva základné údaje - výšku istiny a dobu splácania (bez konkretizácie najmä výškou splátok, výškou RPMN, úroku a pod.). O náležitostiach úverovej zmluvy predpísaných v § 4 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť dohoda strán, obojstranne zhodný prejav vôle, avšak tu bankou podpísaný návrh zmluvy nemožno považovať za akceptovanie návrhu žalovanej podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže obsahoval aj iné ako v žiadosti žalovanej uvedené podmienky. Bankou podpísaný návrh zmluvy tak možno považovať iba za nový návrh, s ktorým žalovaná (teda s úverom za takto presne stanovených podmienok) už písomný súhlas na tej istej alebo inej listine neprejavila. Nič také žalobca nepreukázal. Takto uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere preto aj z tohto dôvodu trpí nedostatkom písomnej formy, keďže prejavy vôle strán uzavrieť zmluvu určitého obsahu neboli zachytené na jednej alebo dvoch obsahovo zhodných listinách. Veriteľom modifikované zmluvné podmienky neboli žalovanou písomne prijaté, pričom telefonické neodmietnutie či súhlas, alebo konkludentné čerpanie úveru žalovanou nemožno považovať za úkon, ktorým by došlo k akceptácii zmenených podmienok podľa § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka, keďže takéto prijatie zmeneného návrhu nevyplývalo nielen z obsahu návrhu, ale ani z obojstrannej praxe strán, ktorá uzatvorením jednej zmluvy ani vytvorená byť nemohla. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch v § 4 ods.1 predpisuje písomnú formu zmluvy pod následkom jej neplatnosti nemožno samotné neodmietnutie bankou zmenených podmienok úveru žalovanou na ktoré poukazuje článok 1 bod 1.2 Obchodných podmienok banky považovať za písomné prijatie zmeneného návrhu, lebo išlo by o obchádzanie zákonného občianskoprávneho pravidla v zmysle § 44 ods.2 Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Ani všeobecné, vopred predformulované prehlásenie v uvedenom článku obchodných podmienok, že súčasťou návrhu klienta sú všetky podmienky v zmysle OP a oboznámenia spotrebiteľa s niektorými zmluvnými podmienkami nemôže nič zmeniť na nedodržaní náležitostí zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, keď nie je vôbec zrejmé s akými konkrétnymi „zmluvnými podmienkami“ mala byť žalovaná oboznámená a navyše všetky zákonom predpísané údaje musia byť uvedené priamo v zmluve a tak odkaz na akési nekonkrétne oboznámenie nepostačuje.

34. Keďže žiadosť žalovanej o úver obsahovala len výšku žiadaného úveru a dobu splácania úveru, tak je zrejmé, že zmluva o poskytnutí úveru, ktorú mal odsúhlasiť právny predchodca žalobcu v časti 3 predmetného tlačiva zmluvy je zjavne obsahovo iná ako je žiadosť žalovanej o poskytnutie spotrebiteľského úveru, nakoľko na rozdiel od žiadosti žalovanej obsahuje ďalšie údaje ako sú výška splátky, výška úroku, RPMN a podobne.

35. Ak teda právny predchodca žalobcu v časti 3 tlačiva uviedol údaje o úvere v návrhu vôbec neuvedené, nie je možné to považovať za prijatie návrhu predloženého žalovanou, ale za nový návrh. Keďže žalovaná tento nový návrh právneho predchodcu žalobcu neodsúhlasila a svojím podpisom nepotvrdila (opak žalobca nepreukázal), nemožno hovoriť o platnom (t.j. v súlade so zákonom) uzavretí zmluvy. Na platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá v zmysle § 4 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať písomnú formu sa v tomto prípade vyžadoval písomný návrh a obsahovo zhodné písomné prijatie tohto návrhu. Žalobca nepreukázal ani netvrdil, že by ním navrhnutý obsah zmluvy (ktorý vystavil až následne po podpise žiadosti dlžníkom) bol totožný so „žiadosťou“ dlžníka, resp. že by takýto nový návrh dlžník v súlade s § 44 ods. 1 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijal, teda, že by návrh bol totožný s prijatým návrhom veriteľom a bolo by to urobené písomnou formou. Pokiaľ prijatie návrhu obsahovalo iný obsah, ako bol predložený návrh, išlo o nový návrh a dlžník mal možnosť takýto návrh buď prijať alebo neprijať. Keďže nebolo preukázané, že došlo k obsahovo zhodnému písomnému návrhu a písomnému prijatiu totožného návrhu na uzavretie zmluvy (so všetkými parametrami úveru uvedenými v bode 3 tlačiva), veriteľ má právo len na vrátenie sumy, ktorú žalovanej poskytol.

36. Ak by aj návrh a prijatie návrhu boli perfektné, písomné a obsahovo totožné, potom by sa jednalo o bezúročný a bezpoplatkový úver podľa § 4 ods.2 písm. g) zákona č.258/2001 Z.z. a teda na závere o nedôvodnosti žaloby by to nič nemenilo.

37. Súd nemal pochybnosti, že žalovaná žiadala o úver a že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 30.000,-Sk, čo bolo preukázané listinou „Aktuálny stav úveru“.

38. Z ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu, keď malo dôjsť k uzavretiu zmluvy (22.11.2007), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere mala okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 4 ods.2 a 3 ZoSÚ. Absenciu jednej z nich, a to ročnej percentuálnej miery nákladov zákon považoval za tak zásadnú, že ju sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru (§ 4 ods.2 písm.g/).

39. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženého tlačiva, kde má byť v jeho bode 3 „zmluva o úvere“ súd konštatuje, že v zmluve síce je uvedený údaj o RPMN, avšak nakoľko ten nie je uvedený v správnej, požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno na neho prihliadnuť a hľadá sa naň ako keby tam nebol uvedený vôbec (k tomu podporne pozri napr. aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp.zn.10Co/27/2017, najmä body 36 a 37 jeho odôvodnenia). Účelom § 4 ods.2 a 3 zákona je spotrebiteľa informovať o reálnych, skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To že tam nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj je zrejmé aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje v § 2 - základné pojmy, pričom aj z § 3 zákona - podmienky ponuky spotrebiteľského úveru vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa, kde údaj o RPMN má kľúčový význam. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o RPMN. Ide pritom o veľmi podstatnú náležitosť zmluvy majúcu vplyv na možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Úver poskytnutý žalovanej by preto bol bezúročný a bez poplatkov aj keby bola zmluva uzavretá riadne a v súlade so zákonom, čo ako už bolo uvedené nebola.

40. Žalobcom predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere má podobu predtlačenej formulárovej tlačiva, pripraveného bankou na jej hlavičkovom papieri. Je teda zrejmé, že aj nedodržanie zákonných náležitostí zmluvy tu ide najmä na vrub veriteľa, ktorý ako profesionál daný formulár pripravil a de facto sám zvolil spôsob, akým sa bude snažiť naplniť náležitosti zmluvy predpísané zákonom. To sa ale v súdnej veci nepodarilo, lebo údaj o RPMN je uvedený nesprávne.

41. Veriteľ v zmluve neposkytol pravdivý údaj o RPMN, lebo parametrom úveru uvedeným v článku 3 zmluvy o úvere (t.j. výške úveru 30.000,-Sk, dobe splácania 60 mesiacov a výške mesačnej splátky 846,-Sk) zodpovedá RPMN 25,6 %, teda iná RPMN ako je uvedená v zmluve. Niet pochyb, že údaj o RPMN je nesprávny, lebo ani v zmluve uvedený údaj o celkovej výške nákladov za poskytnutý úver, z ktorého sa pri výpočte RPMN tiež vychádza, (viď § 2 písm.d/ zákona) nezodpovedá realite. Uvedená tam je celková výška nákladov 21.250,35 Sk, avšak pri úvere 30.000,-Sk a 60 mesačných splátkach po 846,-Sk je celkovo splatná suma 50.760,-Sk (846 x 60) a teda suma celkových nákladov 20.760,-Sk a nie 21.250,35 Sk. Niet tak pochyb, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov, čo samo osebe je dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Takéto zmätočné, vzájomne si odporujúce vyjadrenie náležitostí zmluvy by i pri absencii výslovnej úpravy v zákone o spotrebiteľských úveroch spôsobovalo neplatnosť tejto časti zmluvy v zmysle ustanovení § 37 ods.1 a § 41 Občianskeho zákonníka keďže použitie zákona o spotrebiteľských úveroch nijako nevylučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (najmä § 37, § 39 Občianskeho zákonníka). Ten istý údaj (celková výška nákladov spojených s úverom) je totiž potom vyjadrený v zmluve dvomi rozdielnymi sumami, a to sumou 21.250,35 Sk pri údají „Celková výška nákladov na poskytnutý úver“ a sumou 20.760,-Sk získanou vynásobením počtu (60) a výšky splátok (846,-Sk), teda 50.760,-Sk a odpočítaní výšky úveru (30.000,-Sk), čo má vplyv aj na nesprávne uvedenie údajov o RPMN.

42. Podľa rozsudku Súdneho dvora- tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, článok 23 smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave

stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Podľa názoru súdu nemôže byť pochyb o tom, že neuvedenie správneho, korektného, skutočnosti zodpovedajúceho údaj o RPMN a celkových nákladoch za úver môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku, preto nenapĺňa požiadavku zákona ani Smernice.

43. To, že údaj predpísaný v § 4 ods.2 písm.g) zákona o spotrebiteľských úveroch - RPMN, patrí medzi absolútne najdôležitejšie údaje zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé už z toho, že je to jediný údaj, ktorého absencia v zmysle zákona č.258/2001 Z.z. bez ďalšieho znamená bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Účelom precizovanej úpravy náležitostí zmluvy v § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch je spotrebiteľa pravdivo a úplne informovať o parametroch úveru a jeho nákladoch, teda chrániť ho. Nestačí tam uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale pravdivý, skutočnosti zodpovedajúci údaj. Nesprávny údaj má pre spotrebiteľa rovnakú výpovednú hodnotu ako žiaden údaj, neumožňuje mu porovnať produkt a jeho náklady s ostatnými obdobnými produktmi. Krajský súd v Prešove tento názor potvrdil v rozsudku sp.zn.10Co/27/2017 kde uviedol, cit.“ Vychádzajúc zo zmyslu a účelu právnej úpravy, ktorý odvolací súd popísal vyššie, nesprávne uvedené RPMN má rovnaký následok, ako je neuvedenie, a teda odvolací súd má za to, že zmluva ročnú percentuálnu mieru nákladov neobsahuje. Iba uvedenie správnej výšky RPMN si plní svoj účel pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach v úverovej zmluve.“

44. O tom, že ide o kľúčový údaj svedčí koniec koncov aj to, že aj po novele súčasného, nového zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenej zákonom č.279/2017 Z.z. ktorá zohľadňuje závery Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./ Klára Bíróová, na ktorý veritelia často poukazujú a ktorá v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to práve za účelom zabezpečenia súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES") ostáva správne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky. Aj po tejto novele sa totiž za bezúročný a bez poplatkov bude považovať úver, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa a ak tam nie je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

45. Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 4 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný a zavádzajúci, keď napr. tak ako tu je v zmluve nesprávny údaj o RPMN, ako aj o sume celkových nákladov túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v prikom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

46. Ako už bolo uvedené, právny názor súdu o nedodržaní náležitostí zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch už nemôže byť pre žalobcu nijako nový, či prekvapivý. V tejto súvislosti súd poukazuje na obdobné spory žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu z obdobných úverových zmlúv kde súdy (napr. rozsudok Okresného súdu Bardejov sp.zn. 6Csp/122/2016 alebo rozsudok Okresného súdu Revúca sp.zn.6Csp/111/2017, oba zverejnené na webovom sídle MS SR) rovnako dospeli k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti obdobných úverov právneho predchodcu žalobcu z rovnakých dôvodov. Ďalej v tejto súvislosti súd opätovne poukazuje na obdobný spor, v ktorom Krajský súd v Prešove posudzujúc obdobnú zmluvu o úvere uzavretú právnym predchodcom žalobcu - Poštovou bankou, a.s. v rozsudku zo dňa 13.12.2017 sp.zn.10Co/27/2017 uviedol, cit. „ neuvedenie RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Zmyslom a účelom takejto právnej úpravy v spotrebiteľských úveroch je dosiahnuť priaznivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase uzatvorenia zmluvy. RPMN je podľa preferencie zákonodarcu natoľko dôležitým údajom pre spotrebiteľa, že jej neuvedenie sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Odvolací súd došiel k záveru, ktorý vyčíslil podľa „kalkulačky na výpočet RPMN“ na stránke www.openiazoch.zoznam.sk že hoci je v zmluve uvedený údaj 29,78

%, správny výpočet predstavuje RPMN vo výške 32,56 %, keď odvolací súd zohľadnil výšku mesačnej splátky uvedenej v zmluve o úvere v sume 83,29 eur, ako aj počet mesačných splátok 36, stým, že dátum prvej platby bol určený do 8.10.2012 a dátum konečnej splatnosti úveru 8.9.2015, pričom musí odvolací súd konštatovať, že žalobca nielenže v tejto zmluve uviedol nesprávnu výšku RPMN, ale rovnako aj nesprávnu výšku nákladov spojených s poskytovaním úveru v sume 896,78 eur, keď táto výška nákladov po zohľadnení výšky mesačnej splátky (83,29 eur) a počtu mesačných splátok 36 predstavuje 998,44 eur. Je však potrebné konštatovať, že aj pri zohľadnení výšky celkových nákladov tak, ako to uviedol žalobca v zmluve (896,78 eur), je RPMN vyššia, ako to je uvedené v zmluve o úvere. Vychádzajúc zo zmyslu a účelu právnej úpravy, ktorý odvolací súd popísal vyššie, nesprávne uvedené RPMN má rovnaký následok, ako je neuvedenie, a teda odvolací súd má za to, že zmluva ročnú percentuálnu mieru nákladov neobsahuje. Iba uvedenie správnej výšky RPMN si plní svoj účel pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach v úverovej zmluve. Dokonca je podľa názoru odvolacieho súdu irelevantné, či zmluva obsahuje vyššiu alebo nižšiu (tak, ako tomu bolo v prejednávanej veci), nesprávne uvedenú RPMN. Cieľom uvedených ustanovení zákona je pravdivo informovať spotrebiteľa, čo sa v danom prípade nestalo. Preto je potrebné z uvedeného dôvodu v zmysle správnej interpretácie zákona považovať úver za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu správne uvedenej RPMN.“

47. Keďže súd má za to, že zo zmluvy o úvere z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok nevzniklo právo žiadať od žalovanej úroky a poplatky, ani uskutočnené platby žalovanej nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanej reálne poskytol. Súd z listiny Aktuálny stav úveru (čl.12 spisu) zistil, že boli poskytnuté prostriedky vo výške 30.000,-Sk (995,82 eur) a zaplatená právnomu predchodcovi žalobcu bola ku dňu 4.11.2010 suma 9.306,-Sk a suma 393,12 eur, spolu teda suma 702,-eur. Zo zoznamu platieb predloženého žalobcom (čl.11 spisu) vyplýva, že následne od 4.1.2011 do 5.8.2013 žalovaná uhradila ďalších 1.276,16 eur. Spolu tak zaplatila na nároky z úverovej zmluvy až 1.978,16 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná už celú sumu úverovej istiny (995,82 eur) nielenže dávno zaplatila, ale preplatila, ku dňu podania žaloby ani vyhlásenia rozsudku neexistuje pohľadávka voči žalovanej z úveru, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu.

48. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mala žalovaná, keďže žaloba bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP jej vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaná však náhradu žiadnych trov konania neuplatnila, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovaného nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.